

Verslag RWW uitzending 23 - 31 oktober 2015

Hollands team: Anita en Bernadette
Bosnisch team: Mihada en Željka

Vrijdag 23 oktober

Na 2 uur vertraging in Eindhoven toch vlot en voorspoedig naar Tuzla gevlogen in 2 uur. Nesho was op tijd gewaarschuwd dat we later zouden komen en hij stond ons al op te wachten zodat we meteen door konden rijden naar Potocari in ook bijna 2 uur. Onderweg kwam ons de prikkelende lucht van bruinkool weer bijna vertrouwd voor. Een hartelijk weerzien met Raza en Mihada. Mihada had heerlijke soep voor ons gekookt en daarna zochten we vroeg ons bed op.

Zaterdag 24 oktober

Een rustige dag om te acclimatiseren. Na het ontbijt vertrokken we te voet richting cafeetje Bex voor een kop thee (en wifi). We kregen er van Raska allerlei lekkers bij. Met handen en voeten voerden we een gesprek. Ze maakte ons duidelijk wat ze met alle maïskolven deed. Die lagen te drogen naast de houtkachel: drogen, maïskorrels er afhalen, sorteren, nog langer drogen, malen en van het meel polenta maken of brood bakken. Dochter Rasima, die er later bijkwam, sprak Engels. Raska wees op haar schouder, schoof haar stoel naar voren en voor je het wist stond je iemand in een cafeetje Reiki te geven. Haar man was aan de overkant van de weg raki aan het stoken van kruiwagens-vol appels en ander fruit.

Hierna zijn we op bezoek gegaan bij Fadila en haar man Sahile. Het echtpaar spreekt Nederlands en woont sinds 1993 in Nederland. Nu Sahile een klein pensioentje heeft waar ze in Nederland nauwelijks van kunnen rondkomen, zijn ze het grote deel van het jaar in hun oude huis in Potocari. Beetje bij beetje zijn ze het huis aan het opknappen. Ze waren blij met ons bezoek, bezoek uit Nederland. We hebben uren zitten praten, van Fadila's heerlijke cake genoten en met schilmesjes hebben we aan de keukentafel zitten peuzelen van de gekookte tamme kastanjes. We hebben aan beiden een Reikibehandeling gegeven. Sahile liep met een mitella, had zijn arm gebroken. Raska kwam nog voorbij om een traditioneel gerecht in de buurt uit te delen in verband met een islamitische feestdag (Asjoera, de tiende dag). Het bestond uit 47 ingrediënten (waaronder zand), van alles wat er in het jaar door Moeder Aarde gegeven wordt.

We hebben Fadila uitgenodigd om mee te behandelen op plaatsen in Potocari waar we werden verwacht. Zij is vorig jaar ingewijd.

Zondag 25 oktober

De klok gaat ook hier een uur terug, dus lekker een uur langer slapen. De zon scheen uitbundig, de heuvel aan de overkant is prachtig!

We zijn in ongeveer een uur naar Srebrenica gewandeld en zagen alles weer met andere ogen dan de vorige keer. Bij restaurant Bato heerlijk geluncht: Anita koos palechenki met honing. De zoon van Bato vond het wonderlijk: een toetje als lunch, maar Anita kreeg twee heerlijke volkoren boekweit pannenkoeken met appel en honing, Bernadette koos salade. En natuurlijk thee, altijd goed in Bosnië.

Daarna zijn we verder gewandeld, de berg in Srebrenica op naar de vijf bronnen met ijzerrijk water. De ene bron is goed voor de ogen, de andere maakt je nog mooier dan je al bent, dus we hebben onze gezichten er voorzichtig mee gedept. De omgeving was sprookjesachtig mooi!

Terug in Srebrenica vonden we een taxi en we hoefden alleen maar: ‘Raza, Potocari’ te zeggen en de chauffeur stak vier vingers op en bracht ons terug naar huis. Want voor ons voelt het als thuishkomen: bij Raza en Mihada. Waar Mihada weer met liefde voor ons had gekookt.

Maandag 26 oktober

Vanmorgen naar Srebrenica, Vereniging Sara in gebouw Dom Cultura. Samen met Mihada. Daar worden verschillende activiteiten voor vrouwen aangeboden. Allerlei doosjes van MDF, beschilderd en beplakt met bloemen, vlinders, pompoenen enz. waren er tentoongesteld. Zelfs een paar stoelen waren prachtig beschilderd. Anita kocht een mooi schrift met kolibrietjes. Vanja, de contactpersoon, was er niet maar wel een andere dame, die we op het bureau een Reikibehandeling gaven. Helaas kwamen er geen andere mensen voor een behandeling langs.

Met Nesho naar Leptir (‘Vlinder’), waar kinderen worden opgevangen met – zoals in het verslag stond – special needs. De kinderen moesten naar muziektherapie, maar we hebben wel twee jongens kunnen behandelen.

Als lunch met ons drieën een pizza (met wifi) gegeten in Bratunac. Thuis Raza en elkaar een Reikibehandeling gegeven.

Gisteren en vandaag was er in Srebrenica opvallend weinig bedrijvigheid. Er worden nog steeds huizen opgeknapt, maar ook die staan dan voor een groot deel leeg. De bewoners zijn vertrokken naar het buitenland en komen alleen in de zomer terug. Jonge mensen trekken weg en er komen geen nieuwe mensen wonen. Ook andere huizen staan nog steeds leeg, de bewoners zijn gedood of ze zijn gevlucht naar elders. Familie heeft het geld niet om het huis van een overledene op te knappen, ze willen ook niet meer terug. Er is geen leven op straat in tegenstelling tot in Bratunac, een paar kilometer verderop. De sfeer in Srebrenica is donker, de mensen zijn er sjofel gekleed of dragen een trainingspak. In Bratunac is er bedrijvigheid, er zijn leuke winkels, drukte op straat. Veel terrasjes met muziek en vrolijke mensen die modern gekleed zijn.

Dinsdag 27 oktober

Bij Leptir hebben we 9 kinderen behandeld, een oma en Zeljka, die daar de leiding heeft. We behandelden een tweeling van ongeveer 7 jaar tegelijkertijd en een jongetje van ongeveer 6 met duidelijke hartklachten.

Mihada en Bernadette behandelen gelijktijdig een tweeling

's Middags waren we te gast bij Abida in Bratunac, die aan haar huis groenten verkoopt van het land van haar broer. Er kwamen geen mensen om te behandelen. Iedereen is bezig om zich voor te bereiden op de winter: de mannen zijn hout aan het zagen en de vrouwen halen nog van het land wat eetbaar is en maken het winterklaar. Als in Nederland de winter in aantocht is, zoek je je winterjas en handschoenen weer op en zet de cv wat hoger. Wat een verschil! Deze mensen moeten de winter zien te over-leven! We hebben Bida behandeld en genoten van de zon. Als dank gaf ze ons een paar zelfgebreide slossen.
's Avonds thuis gegeten.

Woensdag 28 oktober

Bij Vereniging voor Vrouwen Maja 6 vrouwen behandeld: 3 van het kantoor en 3 bezoekers. Het voelt altijd weer goed om daar te zijn. In Bratunac iets gegeten en 's middags naar Rob, een veteraan die hoog op een berg zijn huis heeft gebouwd. Hij is duidelijk een getraumatiseerde man, die door hard werken hoopt een beetje rust in zijn hoofd te vinden.

Donderdag 29 oktober

's Morgens naar het Mental Health Center in Srebrenica met Mihada waar we twee mannen en een vrouw behandelden.

's Middags reed Nesho ons naar drie nieuwe adressen. Op het rooster stond: 'Oude mensen die niet kunnen lopen.' Als eerste werden we naar een huis gebracht waar een vrouw van begin 40 op de bank lag en de oude moeder haar enige verzorger is. Haar polsjes en handjes waren half zo dun als de onze. Alleen haar hoofd zag er normaal uit. We hebben haar en haar oude moeder behandeld.

Daarna bracht Nesho ons naar een huis waar een jonge vrouw met haar 7 jaar oude zoontje op de arm in de deuropening stond. Het jongetje was zwaar gehandicapt, spastisch, kon zelfs zijn hoofd niet optillen of praten en kreeg pap uit een babyfles. Michael en moeder behandeld.

Toen reden we naar Bratunac naar een vrouw van 49 met MS die op de bank zat. Ze was vroeger chef-kok in een restaurant in Belgrado geweest. We hebben haar behandeld terwijl haar man constant tegen ons praatte en wij er niets van begrepen.

Vrijdag 30 oktober

Laatste dag. Vanmorgen naar de wekelijkse markt in Bratunac gegaan waar het heel druk was. Abida stond er met haar groentekraam. Dikke knuffel gegeven. Er was van alles te koop: meubels, tweedehands wasmachines, tuingereedschap, schoenen, kleding, groenten, fruit en vlees. Ook veel huishoudelijke spullen waar je soms een bakje eieren of een zak met walnoten tussen vond. Niet zoals bij ons: allerlei hebbedingetjes, maar nuttige spullen.

Daarna naar terrasje in de zon en om 12 uur naar Emmaus. Daar wonen doordeweeks kinderen uit dorpen in de bergen waar geen scholen meer zijn omdat zoveel mensen er zijn vertrokken. Het is een fijne plek waar jonge mensen werken. We hebben er 9 mensen behandeld onder wie twee oudere meisjes, de anderen waren mensen die er werken. Hopelijk kunnen we daar in de toekomst meer kinderen behandelen. Nu waren ze al naar huis voor het weekend.

Muurschildering op de muur van een van de huizen van Emmaus, een project in Potocari.

Vrijdagmiddag zouden we bij Zeljka mensen uit de omgeving behandelen, maar dat ging niet door vanwege een speciale dag morgen. Haar dochter zou het overnemen maar was ziek geworden. Dus zijn we naar de oude vrouw met haar dochter gegaan waar ook nog een buurvrouw kwam die bulten op haar armen en benen liet zien. Ze genoot zichtbaar van de 'bio-energie' zoals de mensen Reiki hier noemen. Ook nog naar Michael, het jongetje van 7 en zijn moeder, maar door een misverstand zijn we niet meer naar het derde adres met de vrouw met MS gegaan.

Thuis hebben we Mihada behandeld.

In totaal toch nog 50 mensen met Reiki een liefdevolle behandeling gegeven.

Het was weer een bijzondere week, we waren een goed team, hadden het goed en zijn veilig en wel thuis aangekomen. Dank Reiki, dank Reiki WereldWijd dat deze uitzending mogelijk maakt!